

efter at faa Lov til at bygge en normalsporet Bane. De fik fra Staten kun et Tilskud paa 100,000 Kr. til at overvinde de Vanskeligheder, der var i Grejsdalen, og i øvrigt fik de kun Tilskud fra Amt og Kommuner samt Dækning for Halvdelen af Ekspropriationsomkostningerne. Men uagtet Horsens gerne vilde den Vej ud til Tørring, knob det alligevel overordentlig haardt med at faa Pengene skaffet til Veje, og derfor henvendte man sig til Vejle Amt, der stillede sig beredvilligt og uden Smaalighed sagde: Nu vel, saa giver vi denne Bane det samme Tilskud, som vi har givet andre Baner i Amtet. Nej, Horsens var, som sagt, meget ivrig for at komme den Vej ud, og derfor kan jeg ikke se andet, end at det er en stor Uretfærdighed, Horsens nu vil begaa imod de paagældende Kommuner og Vejle Amt. Det var Horsens, der ønskede en saadan Forbindelse; at de paagældende Kommuner ogsaa gerne vilde have en saadan Bane, siger sig selv. Men at Vejle skulde gaa med til en normalsporet Bane derud uden at faa nævneværdigt Tilskud af Staten, vilde dog maaske være mere, end man med Rimelighed kunde forlange af Vejle Amt og By.

Det ærede Medlem begyndte med at sige, at dette Baneanlæg fra Vejle til Tørring var et rent Kunstprodukt, og dette Kunstprodukt kunde man faa at se paa et Kort, som jeg havde. Det Kort og alle Bilagene haaber jeg vil blive stillet ikke alene til Udvalgets, men ogsaa til Tingets Raadighed. Hvis det sker, er jeg overbevist om, at man vil indse, at det ærede Medlem fra Fredericia vel førte et Slag, men det var et Slag i Luften. Nej, dersom det ærede Medlem virkelig vil se Kunstprodukter i Retning af at faa en Bane anlagt paa en underlig Maade, vil han, siden Jernbaneloven af 1908 ikke kom til at tilfredsstille Horsens med Jernbaneanlæg fra Horsens over Tørring ud til Brande, kunne se de mærkværdigste Kunstgreb fra Horsens Bys Side. Der har været Forslag fremme om en Bane fra Hatting derud ad, og der har været et Utal af Projekter fremme, men nu endelig havner man i Projektet for Horsens over Rask Mølle til Ejstrup, og dette Projekt er det nu, man vil søge at faa fremmet, og samtidig vil man bekæmpe det naturlige Baneanlæg fra Vejle over Uldum til Tørring. Saa siger det ærede Medlem, at dersom der var et Ønske fra Beboerne derude, vilde Horsens By imødekomme det. Men det er netop det, der er; der er et Ønske fra

disse Kommuner, fra Beboerne i Tørring, i Uldum og i Langeskov om at komme i Forbindelse med Vejle som Handelsby. Men denne Banelinie vil man søge at komme til Livs paa en ret underfundig Maade, synes jeg, fra Horsens—Tørring-Banen, som nu har været deres Jernbane i adskillige Aar. Det ærede Medlem kan være ganske sikker paa, at der er et saadant Ønske hos disse Beboere som det nævnte, og det synes jeg, han maa være klar over som ingen anden. Det ærede Medlem var jo selv Dirigent for den Generalforsamling, som blev holdt i Horsens den 27. Oktober f. A., og det ærede Medlem ved, at der forelaa 2 Forslag, det ene fra Horsens—Tørring-Jernbaneselskabet om eventuelt at søge Koncession paa en Ombygning af Banen samt paa at anlægge en Sidebane fra Rask til Ejstrup, og det andet var et Forslag, der var stillet af Vejle Amt eller den Del af Generalforsamlingen, der repræsenterede de interesserede Kommuner i disse Egne, et Forslag, som gik ud paa, at man skulde forlænge Tørring-Banen til Ejstrup og samtidig ombygge den til en normalsporet Bane. Det ærede Medlem ved, at det var et absolut Krav, der blev fremsat af disse Beboere. Man gik saa til Afstemning, og denne resulterede i, at disse Kommuner med 165 Stemmer stemte imod Bestyrelsens Forslag.

Men det ærede Medlem er meget dristig i sin Paastand, idet han sagde, at Bestyrelsen for det nye Horsens—Tørring-Baneselskab ogsaa vilde gaa til en Ombygning af Stykket fra Horsens til Tørring og til det nye Baneanlæg uden at kræve forøget Tilskud fra disse Kommuner derude. Jeg forstaar ikke, at det ærede Medlem virkelig har kunnet fremsætte en saadan Paastand, thi det ærede Medlem kan dog vist ikke være uvidende om, at der under 26. Oktober blev tilstillet de paagældende Kommuner en Skrivelse, som de skulde sende tilbage i underskreven Stand, og hvorved de forpligtede sig til at gaa ind i det nye Jernbaneselskab med et Aktiebælb af 24,000 Kr., og desuden skulde de forpligte sig til at deltage i den Merudgift, som Jernbaneanlægget vilde komme til at kræve. Derpaa svarede man fra de paagældende Kommuner, at en saadan Erklæring vilde de ikke være med til at underskrive. Det ærede Medlem paastod saa endvidere, at de paagældende Kommuner godt kunde faa en Forlængelse af Horsens—Tørring-Banen, det vilde Horsens gerne være med